

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm

Fornuftig
Betænkning
Om den ølle Frihed,
Kalder Den nye
Studenfors March.

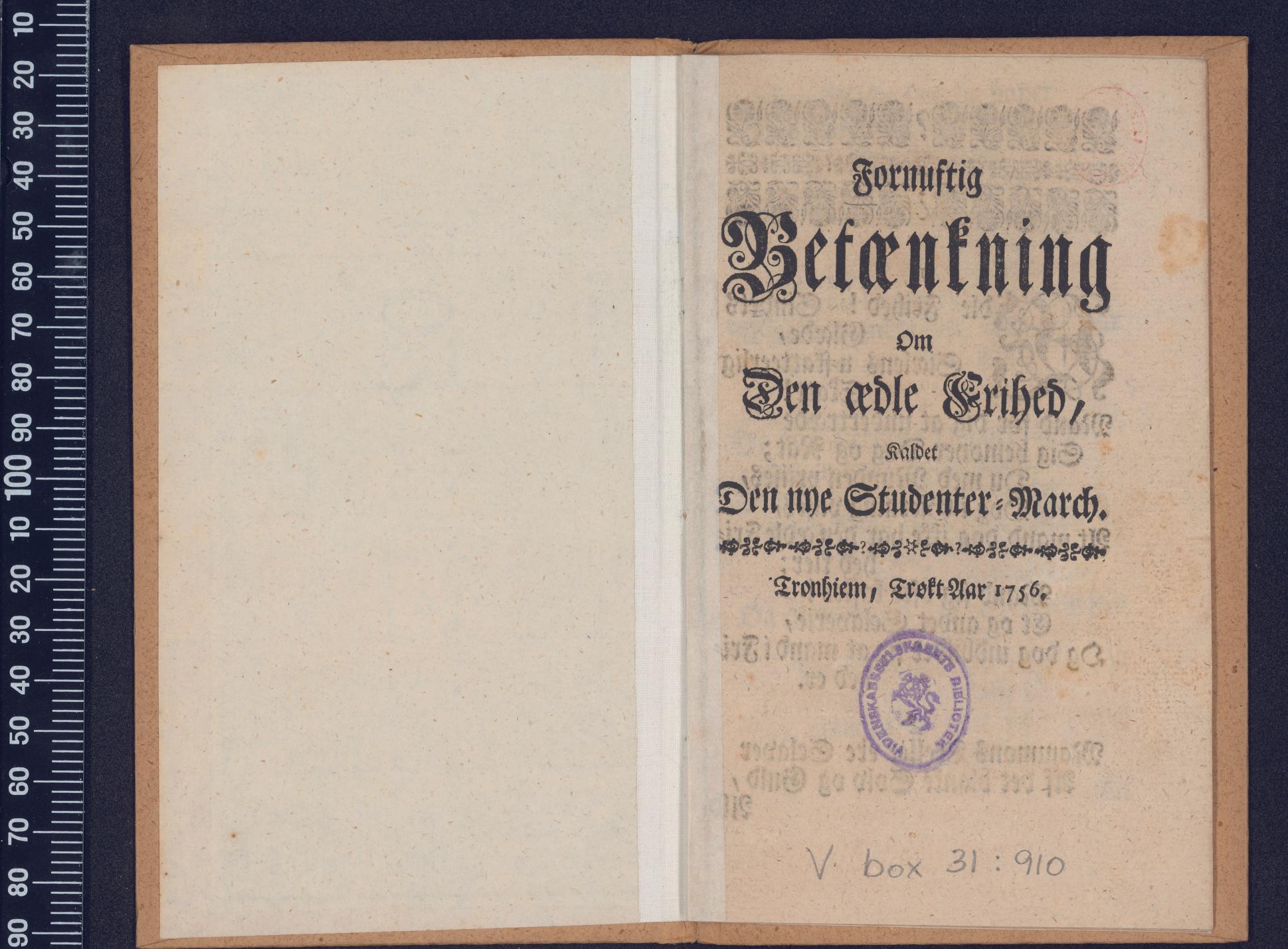
Troule, 1756. E

V. box 31:910

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 4

0 mm

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 4

0 mm

1.

Eøde Frihed! Sindets
Glæde,
Sielens u-skatteerlig
Skatt!

Mand for dig at undertræde
Sig bemojer Dag og Nat;
Du med Munden pristes,
Dog i Gierning viises,
At mand dog ikke har den øede Fri-
hed fier:

Mand sig ofte faste i
Et og andet Sclaverie,
Og dog indbilder sig at mand i Fri-
hed er.

2.

Mammons Trelle ere Sclaver
Af det blanke Sølv og Guld,
Ald

Ald den Glæde som de havør
Den bortkaster de for Muld;
De tor ikke vove
Met eengang at sove:
De over deres Guld maae som en
Skielvagt staae!

Ingen de til gode gior
Mens de lever, naar de doer
Adspredet andre det som de har
ruet paa.

3.

De som Verdens Høghed agter
For en sand Lytsalighed,
De med megen Mohe tragter
Efter Rang og Værdighed;
De maae blive ringe,
Fra sin Høghed springe,
Og giøre meget som er dennem selv
imod:

For en Mundfuld Bejr at faa
Monn' de ofte kysse paa
Saa mangen u-reen og u=ædel
Haand og Foed.

4. En

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

mm

4.
En forelsket Gieb og Daare
Af en Skionhed tages ind,
Hun kand uden Møye saare
Hans letfindig svage Sind;
Hand er i en Strikke,
Skiont hand merker ikke
At hand er i det Aag og Fængsel
som hand er;
Hand sig priiser lykkelig
I sit sorte Himmerig,
Og dog sit Helvede udi sit Hierte
bær.

5.
Drifte-Brodre lyttig svirer,
Mener at de ere frie,
Bud en Kuus de ingen firer,
Evang vil de ej være i;
Da de dog besvaerer
Sielens, og fortærer
Sit arme Legeme i deres beste Aar;
Ovæget selv er ikke i
Raer saa stort et Sclaverie:
Raar

Raar de har druffet nok de bort
fra Kilden gaar.

Frihed da, du Himlens Gave!
Hvo kand skionne nok paa dig?
Jeg vil stræbe dig at have,
Hvad det end skal koste mig;

Skal jeg dersor miste
Verdens Gunst, og friste
En Daares Dom: at jeg at leve ej
forstaer;
Jeg dog lever frie og vel,
Raar en saadan Verdens Træl
At Sclave-bundet er, i hvor hand
endog gaaer.

7.
Syndig Frihed at forsvare
Aldrig mig i Sinde kom;
Syndig Frihed er en Snare,
Og et sclavist Herredom;
Lad kun Satans Sclave
Sig den Frihed tage
At giøre ondt og fridt at synde
imod GUD;

En

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 4

0

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 4

Gen lyksalig Evang det er
GU'D for aldt at have fier,
Og at bevise Lydighed imod hans
Bud.

8.

Er jeg i hans Minde-Seeler,
Saa er jeg forst blevet frie,
Hvad hand da til mig uddeeler,
Det er jeg fornøjet i;
Hvad hand mig vil nøgte,
Skal mig ej ansegte;
Jeg kun bekymret er naar jeg gør
ham imod!
Jeg for Resten villig gaaer,
Andet Gode ej attræcer,
End at den gode GU'D mig og vil
være god.

9.
Jeg da vil den Frihed nyde
Som min GU'D forunder mig,
Det mit Hoved en skal bryde,
Om jeg faldes underlig;
Jeg vil Udyd hadde,
Men for Resten lade

Og

Og giore hvad jeg vil med et u-
tvunget Sind:
Jeg vil ligge, sidde staae,
Hjemme blive, ude gaae,
Net som det hyster mig og det mig
falder ind.

10.
Jeg vil tale, tie stille,
Læse, tænke, giore Vers,
Undertiden vil jeg spille
Nu lidt Alvor, nu lidt Skiers;
Nu uskyldig spøge,
Nu min Pipe roge;
Og dersom nogen vil med mig i
Venskab staae,
Hand skal altid finde mig
Høflig, fierlig, redelig;
Men større Cermonie hand ikke
vente maae.

11.
Den som mig kand ikke lide,
Røder jeg mig ikke paa,
Jeg vil gierne gaae tilside,
Og ham ej i Bejen staae;

Vil